

Ember

Az ember egy *anyagi burookban rejlő összellelem*. A többi teremtett dolog – a kemény anyagtól az állatig –, ugyanúgy egy-egy összellelemhez tartozó részecskéknek a halmaza, de magát nem ismeri fel lényszerűnek, mert ez az ismeret elveszett a Tőlem való egykori elforduláskor. 6344.

Emberek, tudnotok kell, hogy nem tökéletlenek helyeztelek ki benneteket Magamból, mint amilyenek most vagytok. Bár az emberi formát valóban Én teremtettem, de az ezt megelevenítő *léleknek* már végtelenül hosszú idő kellett, hogy szabad akaratból választott *visszás állapotát* annyira megváltoztassa, hogy magára vehesse az emberi formát, és elérje újra a teljes megistenülést. 6599.

A teremtés egész művében a legnagyobb csoda az *ember tudatossága*. Az istenség megnyilvánuló jele az én-tudat, mert feltételezi azt a vele azonos lényt, akit életre hívott. Tudja, hogy *Ő* létezik, épp ezért egyszer felelősségre lesz vonva, hogy tekintetbe vette-e földi életében ezt a nagy kegyelmet? Tudta-e, hogy éntudatú lény, akit a Teremtő úgy alkotott, hogy megismerheti önmagát és emiatt saját magától állítsa helyre igazi viszonyát Teremtőjével? 7413.

Emberek, legyetek tudatában, hogy ti vagytok az a bukott szellemi, akik most kevéssel a cél előtt álltok. Ezzel azt mondom, hogy kapcsolódjatok Hozzám szabad akaratból. A kapcsolódás azt jelenti: *váljatok szeretetté, hogy egyesülhessetek Velem, az Örök Szeretettel*. Most már tudjátok, a létet nem emberként kezdtétek, hanem örök idők óta léteztek. Tudjátok azt is, hogy Belőlem nem ebben a tökéletlen állapotban léptetek ki. 8564.

Az ember is Isten teremtett műve, de gondolatai, akarata és tette *nincs alávetve a muszájtörvénynek*. A külső forma, az ember teste, még a muszáj-törvény alatt áll, mert ez abból a szellemiből képződött, ami még fejlődése kezdetén áll. De a benne lévő *léleknek* van bizonyos szabadsága, saját akarata szerint fejlődhet, tehát az Isten nem vetette alá ennek a törvénynek. 5125.

Tudnotok kell, hogy szeretetem végtelen irántatok. Ez mindennek a magyarázata. Amikor felkeltetek ellenem, újból elpusztíthattam volna mindent, amit teremtettem, de szeretetem meggátolt ebben. Szeretetem a bukott lényeket is boldogítani akarja, mert a *szeretet* nem tud másképpen tenni, *csak boldogítani tud*. Ezért feltétlenül végbemegy a Tőlem elszakadtak visszatérése. 9760.

Bármit szemlél az ember a természetben – legyen az kőzet, növény, vagy állatvilág – az, atomnyi méretben, őbenne is megvan. Az ember magában hordozza az *egész teremtett világot* a legeslegkifinomultabb kicsinyítésben. 716.

Senki sem vonhatja ki magát bűnei következményei alól. Mert ki-ki *maga teremt olyan helyzetet* magának, amit kínzóknak érez. Bűnei miatt nem Én büntetem. Minden tettnek, minden visszás gondolatnak és cselekedetnek kihatása van. Ezt a kihatást teremti meg magának az ember, majd kínna és büntetésnek érzi, holott ez csupán az örök Rend törvényének megfelelő állapot. 6242.

Az ember feladata, hogy *átszellemítse* mindazokat a *lélek-szubsztanciákat*, amelyek még keményen ellenállnak tulajdonképpeni feladatuknak, amelyek inkább azokat a földi tevékenységeket teljesítenék, ami egykor volt feladatuk, korábbi formájukban. 716.

Amíg emberként tartózkodtok a Földön, legnagyobb gondotok az legyen, hogy *boldogító állapotot* teremtsetek magatoknak *odaátra*. Mert a túlvilági sors a legegységibb szabad akarat eredménye, és a földi életút alapján magatok alakítjátok ki. 7343.

Ti emberek – akik épp azért tartózkodtok a Földön, hogy *visszaalakuljatok szeretetté* –, higgyetek irántatok való szeretetemben. Tudnotok kell: szeretetem tüzének áradatában vagytok, de hatékonyságát saját akaratotok szerint érzitek. 8096.

Minden ember tud gondolkodni, és minden komoly gondolat a helyes útra vinné. Magam állandóan kész vagyok, hogy kinyújtsam kezeimet, és a sötétségből a világosságba húzzak mindenkit, aki erre vágyódik. Viszont *amíg az ember nem látja be*, hogy hamis úton van, addig nem is tekint körül, s azt hiszi, helyes úton jár. 7292.

Csak egyet lásson be az ember: hogy kicsi és gyöngye, és nem képes mindent ésszel kikutatni. A gyengeség, tehetetlenség, ismerethiány érzése odaterelheti ahhoz a *hatalomhoz*, akit maga fölött állónak ismer meg. De aki bölcsnek tudja magát, aki eszét magasan állónak ítéli, az soha nem jut el az igazsághoz és bölcsességhez, mert nem engedi magához az *erőt*, ami *átjárna*. 6976.

Az első lépést nektek kell megtenni, mert Én *nem kényszeríthetek az üdvösségre*. De a leggyengébb akaratot is támogatom és megerősítem, ha Hozzám fordul. Az egész teremtést azért hoztam létre, hogy életet adjak nektek. Azt akarom, hogy éljete, és kikerüljete a már szinte örökké tartó halotti állapotból. 7096.

Mivel *szeretetekért küzdök*, el kell ismernetek szeretetem folytonos és örök. Követtelek a mélységbe, segítettelek a felemelkedésben, míg aztán megtestesülhettetek, mint ember. És szeretetemnek még most sincs vége. Kegyelmet kegyelemre ajándékozok, és minden segítségre kész vagyok. Akkor is a szeretetekért küzdök, amikor megszólítalak és erőt adok. 8917.

Saját földi életetekben semmit sem tudtok az emberként való megtestesülés előtti végtelen időkről, mert már mögöttetek van, tehát legyőztetek. Most mint ember jártok a Földön, és *fogalmatok sincs*, hogy milyen sorsnak mentek elébe, és mindaddig nincs fogalmatok róla, amíg szabad akarattal Felém nem veszitek az utat. 8268.

Amit a lénynek Isten akarata szerint meg kellett tenni, amikor az egész Teremtésen átment, azt most az utolsó részhez érve, szabad akaratú emberként tegye meg, és szolgáljon szeretetből. Ezzel *tanúsítja isteni eredetét*, mert isteni lényét a szeretet alakítja ki, és újra azzá lesz, aki kezdetben volt, újból elkezd az életet, amit szabad akaratból és gögből elhagyott. 5125.

Az ember szabadon, önmagától törekedhet a *megistenülésre*, és el is érheti, ha minden kényszer nélkül teljesíti az örök Rend törvényét: ha szeretetben él, tehát *magát szeretetté alakítja*, amiként teremtettem, és istenségét azzal bizonyítja, hogy akarata megegyezik az Enyémmel. Elérve így a tökéletességet, gyermekemmé válik, és megmarad minden örökkévalóságon át. 8283.

Az anyagban élő emberek minden érzékükkel az anyaghoz ragaszkodnak. Emberként azonban a földi élet célja épp az anyag legyőzése, a tőle való elszakadás, minden anyagi kívánság megsemmisítése, amit a világ nyújt az embernek. Mivel a lélek csak *ezeket legyőzve* éri el azt az érettséget, ami szükséges a Szellemi Birodalomba való bejutásához. 4983.

A Szellemi birodalom minden területéről szóhoz akarnak jutni olyan lények, akik megpróbálják gondolataikat átvinni rátok. De az ember maga határozza meg, milyen lények közeledhetnek hozzá. Itt mindig az *igazság utáni vágy*nak kell érvényesülnie, de ezt gyakran elnyomja a szokatlan iránti kíváncsiság. 8695.

A *világosságbeli lények* arra biztatják az embereket, hogy ébren, tudatosan létesítsenek kapcsolatot Velem. Felvilágosítják őket "Szellemem tevékenységéről az emberben", és arra próbálják indítani

őket, hogy Velem lépjenek bensőséges kapcsolatba. Így mély bölcsességet kaphatnak, olyat, amit öntudatlan médiumi állapotban nem lehet a Földre vezetni. 8695.

Sokan nem tudják, hogy a földi testbeöltözést *teljes szabad akarat*al teszik meg, és mielőtt megtestesültek volna nem hallgatták el előlük leendő életsorsukat sem. De ez az ismeret nem tartotta őket vissza, mert azt is felismerték: ezzel befejezhetik a már túl hosszú és kínos állapotot, amiben vannak. De hogy a Földön ne érje sérelem szabad akaratukat, erre nem tudnak emlékezni. 7146.

Amíg az embernek gyenge az akarata, addig az ellenfél korlátlanul tevékeny. Csak az erős akaratot nem tudja legyőzni. *Az akarat dönt mindig*, hogy megkísérhető-e az ember. Ha gyengül az akarata, a kísértés befolyása erősödik. A kísértések a legkülönfélébb formában lépnek fel, ezért kell állandóan küzdeni, *erőt és kegyelmet kérni*, hogy az akarat megerősödjön. 2778.

Minden ember önmagáért, *saját lelkéért felelős*, ezért senkinek sem lehet lelki munkája terhét elvenni. Ez a munka a hibák és gyengeségek levetéséből, az erények megszerzéséből áll. Ez nemesíti őt isteni lényé. 5578/b

Nektek, akik itt a *Földön* éltek, a legmélyebb mélységen kellett áthaladnotok, mert mint ősteremtésű szellemek ebbe a *legmélyebb mélységbe* zuhantatok. Nem Én száműztelek oda! Most, hogy segítségemmel átdolgoztátok magatokat a legmélyebb sötétségen, a legutolsó menetet járjátok a Földön. Tulajdonképpen éneteknek már csak ezt az akarat próbát kell, kiállnia, ami eldönti örök sorsotokat. 7043.

Én mindenkinek meghagyom a maga szabadságát, de megállás nélkül igyekszem, hogy *hatást gyakorolhassak gondolataitokra*, helyes irányukra, hogy rendeltetéseknek megfelelően mozogjatok, megnyugodjatok Bennem, és így üdvösségetek felé kormányozhassalak benneteket. 6405.

Ezért csak maradjatok mindig Mellettem, így már nem kell helyt adnotok semmiféle gondnak, mert ha *Rám bízátok magatokat*, megjutalmazom bizalmatokat, és oltalmam védelme alatt járjátok életutatokat. ... Minél jobban bíztok bennem, segítségem annál nyilvánvalóbb lesz, mivel már nem lesznek *korlátai*. 7496, 8865.

Hangom – mint a lelkiismeret hangja – minden emberben megszólal. Csak az ember akaratán múlik, hogy hallgat-e rá, vagy nem. *A lelkiismeret szava* felvilágosítást ad arról, hogy mi a helyes, és mi a helytelen. Az alaptörvényre oktat, a szeretetre, mert az ember jól tudja, mi szerez neki örömet, jóérzést, és mi vált ki szenvedést, nyomorúságot. 7698.

Első emberek

A preadamitákat (elő-Ádámokat) nem lehetett igazi embereknek tekinteni, mert kinézetük, lényük, tevékenységük inkább az állathoz hasonlított. Csak a formájuk hasonlított az emberhez, ezért nevezték őket később előembernek. 9015.

Az emberhez hasonló lények (*az előemberek*), a magasra törekvő szellemi lénynek csak külső burkot szogáltattak, és *muszáj-állapotban* tették meg azt, ami a majdani ember fejlődéséhez volt szükséges. Olyan emberfajok voltak, akiknél az ösztönszerűség uralkodott. Nem viseltek

